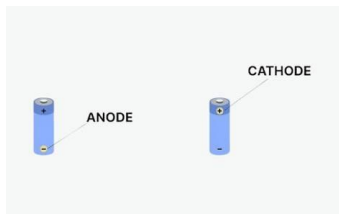


ประเด็น เศรษฐกิจ ฉบับที่ C49 15 ตุลาคม 68	วิทยาลัยการทัพบก
ประเด็น พลังของทรัพยากรและภูมิศาสตร์	สงครามแบตเตอรี่โลก: จากเกมทรัพยากรของจีนสู่ยุทธศาสตร์ใหม่ของไทย
ประเด็นสำคัญ	- การเปลี่ยนรูปแบบของสงครามการค้าสหรัฐฯ-จีน - ยุทธศาสตร์ของจีน: สงครามทรัพยากร - การตอบโต้ของสหรัฐฯ และผลสะท้อนต่อระบบโลก - การนิยาม “เทคโนโลยี” และ “พลังงาน” ในฐานะทุนยุทธศาสตร์ใหม่ - โอกาสและบทบาทของประเทศไทยในสมรภูมินี้

สงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนไม่ได้หยุดอยู่ที่การเก็บภาษีสินค้าขาเข้าอีกต่อไป แต่ได้พัฒนาเป็น **สงครามเทคโนโลยี (Tech War)** ที่ซับซ้อนและมีมิติทางยุทธศาสตร์สูงขึ้นเรื่อย ๆ ปี 2025 คือจุดเปลี่ยนสำคัญ เมื่อ **จีนประกาศควบคุมการส่งออกแบตเตอรี่ลิเทียมและวัตถุดิบสำคัญ** ซึ่งเป็นหัวใจของ **เศรษฐกิจพลังงานสะอาด** และ **เทคโนโลยีดิจิทัล** นี่คือการยกระดับจาก “สงครามภาษี” สู่ “สงครามพลังงานไฟฟ้า” อย่างแท้จริง

จีนออกมาตรการให้การส่งออกแบตเตอรี่และชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้องต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงพาณิชย์จีน โดยครอบคลุมทั้ง **แบตเตอรี่ลิเทียมขนาดใหญ่ วัสดุคาโทด (Cathode) แอโนด (Anode)** และเครื่องจักรผลิตแบตเตอรี่ ซึ่งเท่ากับว่ารัฐบาลปักกิ่งสามารถ “เลือกได้ว่าจะส่งให้ใคร และไม่ส่งให้ใคร” การตัดสินใจนี้ไม่ใช่เพียงเรื่องเศรษฐกิจ แต่คือการสร้าง **อำนาจต่อรองเชิงยุทธศาสตร์** เหนือประเทศอื่นในห่วงโซ่อุปทานพลังงานใหม่ของโลก

ข้อมูลจาก Bloomberg NEF ชี้ว่า **จีนครองสัดส่วนการผลิตแอโนด 96% และคาโทด 85%**



ของโลก รวมถึงเป็นผู้ส่งออกแบตเตอรี่รายใหญ่ที่สุด การที่จีนควบคุมห่วงโซ่นี้ได้เกือบทั้งหมด หมายถึงการถือครอง “หัวใจของระบบพลังงานยุคใหม่” เพราะทุกประเทศที่กำลังเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจไฟฟ้า ตั้งแต่ รถยนต์ EV โทรศัพท์มือถือ ไปจนถึงศูนย์ข้อมูล (Data Center) ล้วนต้องพึ่งพาแบตเตอรี่เหล่านี้

ในขณะที่สหรัฐฯ กำลังเผชิญความท้าทายจากการเติบโตของอุตสาหกรรม AI และ Data Center ที่ใช้พลังงานไฟฟ้าเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ระหว่างปี 2017 – 2023 การใช้ไฟของศูนย์ข้อมูลในสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นเท่าตัว และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นอีก สามเท่าในปี 2028 แหล่งพลังงานสำรองที่ช่วยคงเสถียรภาพระบบไฟคือ **แบตเตอรี่ขนาดใหญ่ (Grid-Scale Battery)** ซึ่งกว่า 65% ของที่ใช้ในสหรัฐฯ มาจากจีน หากจีนจำกัดการส่งออก ระบบพลังงานอเมริกาอาจเผชิญ **ความไม่มั่นคงทางพลังงาน (Energy Security Risk)** ได้ทันที

ผลสะท้อนของมาตรการจีนสะท้อนชัดมากในตลาดการเงินโลก หุ้นของบริษัท Fluence Energy ร่วงกว่า 12% ในวันเดียว หลังประกาศข่าว ขณะที่ Tesla แม้จะมีโรงงานผลิตในอเมริกา ก็ยังได้รับผลกระทบจากการพึ่งพาชิ้นส่วนจากจีน อดีตผู้บริหาร Tesla ถึงกับกล่าวว่า “โรงงานฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของสหรัฐฯ จะโดนเต็ม ๆ เพราะเส้นเลือดใหญ่ของพวกเขา



เขามาจากจีน” ส่วนบริษัท Dragonfly Energy ในรัฐเนวาดา ยอมรับว่านี่คือสัญญาณให้สหรัฐฯ ต้องเร่งพัฒนาเทคโนโลยีแบตเตอรี่ของตนเอง

สิ่งนี้ตอกย้ำว่า “เทคโนโลยีคือจุดอ่อนไหวใหม่ของเศรษฐกิจโลก” ที่เชื่อมโยงโดยตรงกับการเมืองและห่วงโซ่อุปทานพลังงาน

กลยุทธ์ “บีบก่อนคุย” ของจีน นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่จีนใช้ Strategic Materials เป็นเครื่องมือทางการเมือง ก่อนหน้านี้จีนเคยใช้ แร่หายาก (Rare Earths) เป็นเครื่องต่อรองในสงครามภาษี คราวนี้จีนก้าวไปอีกขั้นด้วยการใช้ เทคโนโลยีขั้นกลาง (Intermediate Technology) อย่าง แบตเตอรี่ ซึ่งมีความสำคัญต่อทั้งพลังงานสะอาดและ AI ในเวลาเดียวกัน แนวทางนี้สะท้อนกลยุทธ์ที่นักวิเคราะห์เรียกว่า “บีบก่อนคุย (Squeeze Before Negotiation)” คือการสร้างแรงกดดันทางเศรษฐกิจให้คู่เจรจาต้องยอมเปิดโต๊ะสนทนาในภายหลัง



และก่อนที่ ประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ จะเดินทางเยือนเกาหลีใต้ปลายเดือนตุลาคม 2025 และมีกำหนดพบ ประธานาธิบดีสี จิ้นผิง เป็นครั้งแรกนับจากปี 2019 จีนได้เปิดฉาก “บีบคั้นครั้งใหญ่” อีกครั้งด้วยการ ขยายมาตรการควบคุมการส่งออกแร่หายากและแม่เหล็กถาวร ซึ่งถือเป็นการ “ชักดาบทรัพยากร” ครั้งสำคัญต่อห่วงโซ่อุปทานโลก ครั้งนี้จีนประยุกต์ใช้หลัก FDPR (Foreign Direct Product Rule) ซึ่งเดิมเป็นกลไกของสหรัฐฯ ในการควบคุมการส่งออก ชิพ (Semiconductor) ไปยังจีน แต่จีนกลับนำมาใช้ย้อนศรกับตะวันตก บริษัทต่างชาติใดที่ใช้เทคโนโลยีการทำเหมืองหรือการแปรรูปของจีน หรือแม้แต่มีส่วนประกอบของแร่หายากจากจีนเพียง 0.1% ก็ต้องขออนุญาตจากรัฐบาลปักกิ่งก่อนส่งออก

จีนถือครองสัดส่วนตลาดโลกของแร่หายากอย่างมหาศาล 70% ในการทำเหมือง, 90% ในการแยกและแปรรูป, และ 93% ในการผลิตแม่เหล็กถาวร ทำให้เกิด “คอขวดเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Bottleneck)” ที่ส่งผลโดยตรงต่ออุตสาหกรรมพลังงาน กลาโหม และ เหมืองแร่ของประเทศตะวันตก ซึ่งแร่หายากเหล่านี้คือหัวใจของยุทโธปกรณ์สหรัฐฯ เช่น เครื่องบินรบ F-35, เรือดำน้ำชั้น Virginia, เรดาร์, และ ชิพนาวาร์ Tomahawk



โดยตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2025 เป็นต้นไป จีนจะไม่อนุมัติการส่งออกแร่หายากไปยังบริษัทใดที่เกี่ยวข้องกับกองทัพต่างชาติ โดยเฉพาะของสหรัฐฯ นอกจากนี้ การส่งออกเทคโนโลยีระดับสูง เช่น ชิพต่ำกว่า 14 นาโนเมตร และ อุปกรณ์ผลิตเซมิคอนดักเตอร์ จะต้องผ่านการอนุมัติเป็นรายกรณี ซึ่งเปิดโอกาสให้จีนสามารถ “ถ่วงเวลา ปฏิเสธ หรือกำหนดเงื่อนไข” ได้อย่างยืดหยุ่น ถือเป็น เครื่องมือเจรจาทางยุทธศาสตร์ ที่ทรงพลังยิ่งของจีน

พร้อมกันนั้น จีนยังได้ จำกัดการเดินทางของบุคลากรภายในประเทศ ไม่ให้เข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการสำรวจหรือผลิตแร่หายากในต่างประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาต ถือเป็นการ “ล็อกสมอง” และป้องกันการรั่วไหลของเทคโนโลยีการสกัดขั้นสูงที่จีนเป็นผู้นำอยู่ นี่คือการสร้าง “ปรางค์ความรู้ (Knowledge Fortress)” เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ภายในประเทศอย่างสมบูรณ์

แม้มาตรการดังกล่าวมีลักษณะเข้มงวด แต่กระทรวงพาณิชย์จีนยืนยันว่ายังเปิดช่องการเจรจาในระดับทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อรักษา “เสถียรภาพของห่วงโซ่อุปทานโลก (Global Supply Chain Stability)” ซึ่งอาจหมายถึงการใช้ “การผ่อนคลายเป็นบางส่วน” เป็น เงื่อนไขเจรจา ระหว่างจีนและสหรัฐฯ ในการพบปะระหว่างผู้นำทั้งสองที่กำลังจะเกิดขึ้น

มาตรการของจีนก่อนการเยือนทรัมป์จึงไม่ใช่เพียงการตอบโต้เชิงเศรษฐกิจ แต่เป็น “หมากต่อรองทางการเมืองระหว่างประเทศ” ที่สะท้อน อำนาจเชิงทรัพยากรของจีน ในยุคที่เทคโนโลยีและพลังงานหลอมรวมเข้าด้วยกัน

สหรัฐฯ ตอบโต้ด้วยการประกาศ **ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจีนอีก 100%** พร้อมจะออกข้อจำกัดการส่งออกซอฟต์แวร์เชิงยุทธศาสตร์เพิ่มเติม ทรัมป์ โพสต์ข้อความว่า “**ไม่มีเหตุผลที่จะเจรจากับจีน**” และกล่าวหาปักกิ่งว่า “**กำลังจับโลกไว้เป็นตัวประกัน**” ผลลัพธ์คือดัชนี S&P 500 ของสหรัฐฯ ร่วงลงถึง 2.7% สะท้อนความกังวลของตลาดต่อความตึงเครียดครั้งใหม่



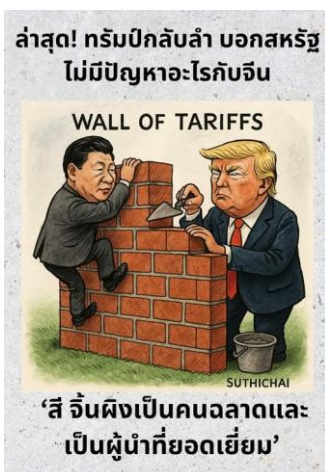
ขณะเดียวกัน สหรัฐฯ เร่งสร้าง **อุตสาหกรรมแม่เหล็กและแร่หายากภายในประเทศ** บริษัท Noveon Magnetics กลายเป็นผู้ผลิตแม่เหล็กถาวรเพียงรายเดียวของสหรัฐฯ ขณะรัฐบาลได้สนับสนุนการลงทุนกว่า 400 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในบริษัท MP Materials เพื่อสร้างโรงงานผลิตแม่เหล็กแห่งใหม่ชื่อ “10X Facility”



พร้อมสัญญาสั่งซื้อผลผลิตทั้งหมดล่วงหน้า 10 ปี อย่างไรก็ตาม กระบวนการนี้ยังต้องใช้เวลาอีกหลายปีกว่าที่สหรัฐฯ จะสามารถลดการพึ่งพาจีนได้จริง

จีนตอบกลับทันควันด้วยการเก็บ “**ค่าธรรมเนียมพิเศษต่อเรือสหรัฐฯ (Special Port Fee)**” เริ่มวันที่ 14 ตุลาคม 2025 ครอบคลุมเรือสัญชาติอเมริกัน รวมถึงเรือที่สร้างหรือจดทะเบียนในสหรัฐฯ โดยคิดอัตราเริ่มต้น 400 หยวนต่อตันสุทธิ (ประมาณ 56 ดอลลาร์สหรัฐฯ) และจะปรับเพิ่มขึ้นทุกปีจนถึงปี 2028 มาตรการนี้สะท้อนแนวคิด “**ตอบโต้แบบสมมาตร (Reciprocal Retaliation)**” และถือเป็นการเปิดฉาก “**สงครามเศรษฐกิจทางทะเล (Maritime Economic War)**” อย่างเป็นทางการ

ผลลัพธ์เชิงระบบคือ **ต้นทุนโลจิสติกส์โลกเพิ่มขึ้น**, เส้นทางขนส่งระหว่างสองประเทศชะลอตัว และภาคเอกชนเริ่มปรับกลยุทธ์เพื่อ “**แยกห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Decoupling)**” ออกจากกันเร็วกว่าที่คาดการณ์ไว้ ส่งผลให้เกิด **เศรษฐกิจสองชั้น (Dual Economic Order)** ที่ต่างฝ่ายต่างสร้างระบบพลังงานและเทคโนโลยีของตนเอง



“**เข้มน้ไว้ก่อนเดี๋ยวอ่อนเอง**” 13 ตุลาคม 2025 หลังจากเพิ่งประกาศ “**ขึ้นภาษีสินค้าจีน 100%**” และขู่จำกัดการส่งออกซอฟต์แวร์เชิงยุทธศาสตร์ ทรัมป์กลับออกมาโพสต์บน Truth Social ว่า “**สหรัฐฯ อยากช่วยจีน ไม่ได้อยากทำร้าย**” ท่าทีพลิกกลับนี้ไม่ใช่ความลังเล แต่เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ที่เรียกว่า “**Tactical Contradiction (TACO)**” หรือ “**ยุทธวิธีความขัดแย้งทางจังหวะ**” ที่เริ่มต้นด้วยการสร้างแรงกดดันสูงเพื่อเขย่าความเชื่อมั่นในตลาด แล้วค่อย “**ผ่อนแรง**” เพื่อเปิดช่องเจรจาและดึงแรงซื้อกลับคืนสู่ตลาดหุ้นสหรัฐฯ

สาเหตุที่ทรัมป์มีท่าที “**อ่อนลง**” อาจมาจากแรงกดดัน

ภายในประเทศที่เริ่มรุนแรงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทั้งจาก **ตลาดหุ้นที่ร่วงกว่า 2.7%**, ราคาน้ำมันที่ตกลงต่อเนื่อง และกระแส **เงินทุนไหลออก (Capital Flight)** จากนักลงทุนต่างชาติที่หวั่นความเสี่ยงเชิงนโยบาย นอกจากนี้ รองประธานาธิบดี เจ.ดี. แวนซ์ (J.D.



Vance) ยังออกมาชี้แจงผ่าน Fox News เพื่อกล่อมตลาดว่า “สหรัฐยังเปิดทางเจรจากับจีนอยู่” แสดงให้เห็นถึงความพยายามของทำเนียบขาวในการ “ประคองตลาด” และ “ซื้อเวลา” ก่อนที่ความผันผวนทางเศรษฐกิจจะกระทบต่อเสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาลชุดใหม่ ดังนั้น การอ่อนจังหวะของทรัมป์จึงไม่ใช่การถอย แต่คือการ **ปรับอุณหภูมิของสงครามเศรษฐกิจ** ให้อยู่ในระดับที่ยังสามารถควบคุมได้ ขณะที่จีนเองยังคงวางหมากอย่างนิ่ง โดยใช้มาตรการควบคุมแร่หายากเป็น “อาวุธเชิงโครงสร้าง” ที่คงประสิทธิภาพในการเจรจาเหนือสหรัฐอย่างต่อเนื่อง

ในอีกมิติหนึ่ง การ “อ่อนลง” ของทรัมป์มีลักษณะของ “**การปั่นตลาดอย่างมีแบบแผน**” (Market Signaling Politics) มากกว่าการเปลี่ยนใจทางการเมือง ทรัมป์ใช้โซเชียลมีเดียเป็นเครื่องมือ



สร้างแรงสั่นสะเทือนทางจิตวิทยาในตลาดการเงิน เพื่อทดสอบ **ปฏิกิริยา (Market Reaction)** ของนักลงทุน และใช้ผลนั้นในการปรับจังหวะนโยบายระยะสั้น เช่น เมื่อประกาศภาษี 100% ตลาดหุ้นสหรัฐร่วงแรง แต่เพียงสองวันต่อมากลับโพสท์ “อย่ากังวลไปเลย” ทำให้ดัชนี S&P 500 และ Nasdaq พุ่งตัวกว่า 3% ในเวลาไม่ถึง 48 ชั่วโมง พฤติกรรมนี้ถูกเรียกว่า “*Trump Cycle Rally*” การเขย่าความเชื่อมั่นเพื่อให้ตลาดตก แล้วดึงมันกลับขึ้นอีกครั้ง เป็นกลไกที่ช่วยให้เขา “ปั่นภาพลักษณ์” ของตนในฐานะ **ผู้นำที่ควบคุมตลาดได้** มากกว่าการปั่นหุ้นเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว ทรัมป์จึงไม่ได้ “ปั่น

หุ้น” เพื่อรวย แต่ “ปั่นตลาด” เพื่อ **สร้างอำนาจต่อรอง** และรักษาเสถียรภาพทางการเมืองในยุคที่ตลาดการเงินกลายเป็นเครื่องวัดความมั่นคงของรัฐบาลสหรัฐฯ อย่างแท้จริง

ล่าสุดวุฒิสหรัฐอเมริกาได้ผ่าน **ร่างกฎหมาย FIGHT China Act (Foreign Investment Guardrails to Help Thwart China Act)** ที่สหรัฐฯ จะใช้เพื่อสกัดเงินทุนอเมริกันไม่ให้ไปเสริมพลังเทคโนโลยีจีน โดยเฉพาะในด้านที่อาจกระทบต่อความมั่นคงและความเหนือกว่าทางทหารของสหรัฐฯ ซึ่งถือเป็น “**จุดเปลี่ยนของสงครามเทคโนโลยี**” อย่าง

POLITICS

Senate Approves 'FIGHT China Act' To Halt US Funds Fueling China's Arsenal



DAILY CALLER NEWS FOUNDATION

เป็นทางการ
นโยบายของโดนัลด์ ทรัมป์ เป็นหนึ่งในปัจจัยที่สร้างแรงสั่นสะเทือนต่อเศรษฐกิจโลกมากที่สุดในปี 2025 เขาใช้แนวทางที่แตกต่างจากผู้นำสหรัฐฯ คนก่อน ทั้งด้านการค้า พลังงาน และภูมิรัฐศาสตร์ จุดแข็งคือ “กล้าตัดสินใจเร็ว” แต่จุดอ่อนคือ “เปลี่ยนนโยบายได้ตลอดเวลา” ตามแรงกดดันทางเศรษฐกิจและการเมือง ความไม่แน่นอนนี้ส่งผลโดยตรงต่อห่วงโซ่

อุปทานโลก โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีและพลังงานสะอาด ซึ่งทำให้ประเทศในอาเซียนกลายเป็น “**สนามประลองเชิงยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจ**” ระหว่างสหรัฐฯ และจีน

ในบริบทนี้ **ประเทศไทย** จึงโดดเด่นขึ้นมาในฐานะประเทศที่มีศักยภาพสูงด้านทรัพยากรและการผลิต โดยก้าวขึ้นเป็น “**อันดับ 6 ของโลก**” ในการผลิตแร่หายาก ตามรายงานของ USGS และ Investing News Network (INN) ปี 2024 ด้วยปริมาณการผลิตกว่า **13,000 เมตริกตัน** เพิ่มขึ้นกว่า **261% ภายในปีเดียว** และมากกว่า 13 เท่าเมื่อเทียบกับปี 2018 การเติบโตนี้ไม่เพียงสะท้อนศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติ แต่ยังเป็น “**จุดเปลี่ยนเชิงยุทธศาสตร์**” ที่ทำให้ไทยกลายเป็น **ดาวรุ่งแห่งเอเชีย** ในสนามเทคโนโลยีโลก สามารถเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานระหว่างจีน ญี่ปุ่น และสหรัฐฯ ได้โดยตรง และมี

บทบาทสำคัญในการสร้างสมดุลใหม่ให้กับเศรษฐกิจภูมิภาคภายใต้สงครามเทคโนโลยีระหว่างสองมหาอำนาจ

ปัจจัยความสำเร็จของไทย มาจากทั้งศักยภาพทางธรณีวิทยาและโครงสร้างเศรษฐกิจเชิงยุทธศาสตร์ โดยเฉพาะพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น จังหวัดนครราชสีมาและบุรีรัมย์ ซึ่งพบแหล่งแร่หายากในปริมาณมาก ขณะเดียวกันประเทศไทยยังตั้งอยู่ในตำแหน่งที่ได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ระหว่างจีน ลาว และมาเลเซีย ทำให้เป็น “จุดศูนย์กลางเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานแร่หายากของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” นอกจากนี้ยังมีโรงงานสำคัญอย่าง **Neo Magnequench** ที่จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นโรงงานผลิตแม่เหล็กถาวรระดับโลกที่ใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและอุปกรณ์



อิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการลงทุนของบริษัท **BYD จากประเทศจีน** มูลค่ากว่า **486 ล้านดอลลาร์สหรัฐ** เพื่อสร้างโรงงานผลิตรถยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทย ถือเป็นการบูรณาการระหว่าง “เหมืองแร่แม่เหล็ก ยานยนต์ไฟฟ้า” ที่ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มในห่วงโซ่อุตสาหกรรมครบวงจร

neo

นอกจากนี้ รัฐบาลไทยยังเดินหน้านโยบาย **อุตสาหกรรมสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG)** และ **ศูนย์กลางยานยนต์ไฟฟ้า (EV Hub)** ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจพลังงานสะอาดของโลก ส่งผลให้นักลงทุนต่างชาติจำนวนมากโดยเฉพาะจากจีน ญี่ปุ่น แคนาดา และยุโรป ให้ความสนใจเข้ามาลงทุนเพิ่มขึ้น เพื่อกระจายความเสี่ยงจากการพึ่งพาจีนเพียงประเทศเดียวในห่วงโซ่อุปทานหายาก ปัจจัยเหล่านี้รวมกันทำให้ไทยกลายเป็น “จุดยุทธศาสตร์ทองคำ” ที่เชื่อมโยงระหว่างแหล่งวัตถุดิบเทคโนโลยี และตลาดอุปสงค์ของโลก

ท่ามกลางความขัดแย้งเชิงยุทธศาสตร์ของสองมหาอำนาจ ไทยอยู่ในจังหวะที่สามารถ “ใช้ความเป็นกลางเชิงเศรษฐกิจ” ให้เป็นประโยชน์ ด้วยการดึงดูดการลงทุนจากทั้งสองขั้ว และต่อยอดสู่การเป็น “ศูนย์กลางการแปรรูปและรีไซเคิลแร่หายากแห่งอาเซียน” หากไทยสามารถพัฒนาเทคโนโลยีการสกัด แปรรูป และรีไซเคิลแร่หายากได้ด้วยตนเอง จะทำให้ไทยหลุดพ้นจากการเป็นเพียง “ผู้ส่งออกวัตถุดิบ” ไปสู่การเป็น “ศูนย์กลางมูลค่าเพิ่มทางเทคโนโลยี” ของภูมิภาคได้อย่างแท้จริง การยกระดับจากฐานการผลิตสู่การวิจัยและนวัตกรรม จะช่วยให้ไทยมีบทบาทเชิงรุกในห่วงโซ่อุปทานโลก และสามารถเจรจาต่อรองทางเศรษฐกิจในเวทีระหว่างประเทศได้อย่างมั่นคงมากขึ้น



ในเชิงยุทธศาสตร์ ไทยกำลังอยู่ในจุดที่สามารถใช้ “**พลังของทรัพยากรและภูมิศาสตร์**” เป็นเครื่องมือสร้างอิทธิพลทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่โลกกำลังแยกขั้วและสร้างระบบเทคโนโลยีของตนเอง ประเทศไทยซึ่งมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการลงทุนกับทั้งจีน สหรัฐฯ และอาเซียน จึงมีศักยภาพในการเป็น “สะพานเชื่อมเศรษฐกิจเทคโนโลยี” ระหว่างตะวันออกและตะวันตก แต่การจะก้าวสู่บทบาทนั้นได้จริง จำเป็นต้องอาศัย **การกำหนดนโยบายระยะยาวที่ชัดเจนและยืดหยุ่น** รัฐบาลควรเร่งจัดทำยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่หายากแบบบูรณาการ ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม มาตรฐานอุตสาหกรรม การวิจัยและพัฒนา รวมถึงการสร้างบุคลากรเชิงเทคนิคขั้นสูง นอกจากนี้ การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา จะเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสะอาดอย่างยั่งยืน

กล่าวโดยสรุป “สงครามเทคโนโลยี” ที่กำลังเกิดขึ้นระหว่างสหรัฐฯ และจีน ไม่ได้เป็นเพียงการแข่งขันทางเศรษฐกิจ แต่คือการเปลี่ยนโครงสร้างอำนาจของโลกยุคใหม่ ประเทศไทยในฐานะผู้ผลิตแร่หายากและศูนย์กลางอุตสาหกรรมเทคโนโลยีแห่งอาเซียน จึงมีทั้ง **โอกาสและความรับผิดชอบ** ในการกำหนดทิศทางเศรษฐกิจพลังงานสะอาดของภูมิภาค หากสามารถรักษาความสมดุลระหว่าง “อำนาจการผลิต” กับ “ความยั่งยืนของทรัพยากร” ได้ ไทยจะกลายเป็น “ผู้เล่นเชิงยุทธศาสตร์” และเป็นจุดสมดุลใหม่ของอำนาจทางเศรษฐกิจและพลังงานในภูมิรัฐศาสตร์โลกอย่างแท้จริง

พ.อ.หญิง นवलสมร จรวงษ์
อจ.หก.วทบ.

แหล่งอ้างอิง

1. บีบีซี ไทย. (2025). [เหตุใดทรัมป์ขู่ขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนเพิ่มอีก 100% จ่อมีผลบังคับใช้เดือนหน้า]. BBC ไทย. สืบค้นเมื่อ 12 ตุลาคม 2025, จาก <https://www.bbc.com/thai/articles/c3vzvkd694o>
2. Tam Eig. (2024, October 12). ไทยขึ้นแท่นอันดับ 6 ของโลกด้านการผลิตแร่หายาก — ดาวรุ่งแห่งเอเชียในสนามเทคโนโลยีโลก [Facebook post]. Facebook. <https://www.facebook.com/Tam.eig/posts/pfbid02P17NcbQh7moEKzhUtJzUjD5fFGLQEvqZ4kaNKbjMtnjb93U1PkVT8Zttil6cF7fI>
3. World Tomorrow. (2024, October 11). จีน “ซัดดาบแร่หายาก” ก่อนทรัมป์บินเยือนเอเชีย สั่นสะเทือนห่วงโซ่อุปทานโลก [Facebook post]. Facebook. <https://www.facebook.com/photo?fbid=122244662162222387&set=a.122134500728222387>
4. ฐานเศรษฐกิจ. (2025, 11 ตุลาคม). จีน ตอบโต้ ทรัมป์ เพิ่มค่าธรรมเนียมเรือสหรัฐฯ ที่เข้าเทียบท่า. ฐานเศรษฐกิจ. <https://www.thansettakij.com/world/641179>
5. Tam Eig. (2024, October 13). จาก “เกรี้ยวกราด” สู่ “อยากช่วยจีน” ตลาดโลกรอหาทางออก [Facebook post]. Facebook. <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1350620239781232&set=a.318342763008990>
6. suthichai live (2025, ตุลาคม 13). ทรัมป์กลับลำ! จีนไม่รับสาย! [วิดีโอ]. YouTube. <https://youtube.com/live/UkA7U4qoFA8>

ท่านสามารถสืบทอดข้อมูลย้อนหลังได้
โดยการสแกน QR Code ด้านล่างนี้

